

Publicerad 2023-11-03 17:20 av Skoogshäxan

*Utgå ifrån skorna och berätta om ägaren*

## **Faderskärlek**

Hon hade alltid älskat de där skorna. Redan som liten tultade hon fram till skohyllan i hallen. I bara blöjan tog hon stöd mot hallväggen.

Andades ljudligt och koncentrerat. Lyfte sin lilla fot och placerade den i skon. Vinglade til och ramlade nästan men hittade balansen på nytt. Klev i den andra skon. Stapplade sen runt i hallen. Alltid med fel fot i fel sko. De vuxna skrattade åt henne när hon trasslade in sig och ramlade på hallgolvet. Tog vänligt och roat av henne de svarta knytskorna. Ställde tillbaka dem på skohyllan.

Skorna var nästan bara hemma på helgerna. Och sent på kvällarna. Men då sov hon alltid.

När hon blev äldre var det hon som inte var hemma. Då stod skorna i hallen när hon smög in fram på småtimmarna. Ibland när det blivit väldigt sen kväll. Eller snarare tidig morgon, hände det att hon snubblade över skorna. Hyssjandes., åt sig själv eller åt skorna, ställde hon dem i skohyllan. Kände doften av läder och spya.

Nu var det länge sen hon såg skorna. Men hon hade fortsatt försöka gå i dess steg. Hålla samma takt. Gå samma vägar. Och omvägar. Hon satte aldrig fel fot i fel sko längre. Eller var det kanske precis det hon gjorde? Precis det hon gjort? Hela tiden...hela livet ...

Vems skor försökte hon egentligen fylla? Skorna hade mest varit på språng. Som hon mindes det. De hade slutat gå innan de hann fylla 80 år. Hon hade sett upp till dem. De hade sett ner på henne. De skulle aldrig passa hur stor hon än blev

De hade aldrig passat pappa heller. Han hade också valt fel skor.

Nu sparkade hon av sig dem. De bara fötterna tog prövande ett steg i frihet

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Skoogshäxan med Poeter.se id #233554 innehar upphovsrätten